

РЕШЕНИЕ

№ 1087

гр. София, 10.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10490** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител гл. юрк. С. Г., срещу Решение № 3930/27.08.2024 г., постановено по АНД № 13339/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 98-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление № BG11032022/4000/P8-

217/08.09.2022 г., издадено от Директор на Национално тол управление към Агенция "Пътна инфраструктура" - [населено място], с което за нарушение и на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на Д. С. А., ЕГН 7410163785е наложено административно наказание глоба в размер на 1 800 лева.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради, което моли да бъде отменено и да бъде постановено ново по същество с което се потвърди процесното НП. Счита, че изводите обективирани във въззивното решение са базирани на неправилна преценка на събраните по делото доказателства. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Редовно призван за съдебно заседание, касаторът началник отдел „Контрол и

правоприлагане“ в НТУ към АПИ не изпраща представител.

Ответникът Д. С. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], вх. Г, ет. 4, ап. 78, редовно призван, в съдебно заседание се представлява от пълномощника си адв. А. А., която моли да бъде отхвърлена касационната жалба като неоснователна. Излага доводи, че решението на СРС е правилно и законосъобразно. Претендира разностики пред настоящата инстанция.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е правилно и моли същото да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил Наказателно постановление № ВГ11032022/4000/Р8-217/08.09.2022 г., издадено от Директор на Национално толоуправление към Агенция "Пътна инфраструктура" - [населено място], с което за нарушение и на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на Д. С. А., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание глоба в размер на 1 800 лева.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 02.07.2023 г. в 17:35 часа в направление излизане от територията на Република България, на ГККП О. - ферибот пристигнало пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС], специален автомобил, марка и модел „М. Актрос 1844“, с обща техническа допустима максимална маса - над 12 тона, управлявано от Д. С. А., работещ в „Автотрейд 99“ ЕООД като шофьор.

След извършена проверка от страна контролните органи било установено, че на 25.02.2023 г., в 07:52 часа, горепосоченото ППС с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Автотрейд 99“ ЕООД, управлявано от неустановено лице, се движи по път А-3 към км 8+226 попада в категорията на пътно превозно средство, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. ППС било засечено на 30.06.2023 г., в 09:13 часа, по път А-6, км. 60+705, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Към този момент бордното устройство било изключено или неправилно включено.

Като място на нарушението е посочен път А-6, км. 60+705, за който се събира такса за изминато разстояние — тол такса, съгласно Приложение към т. 1 на Решение № 680 на Министерски съвет от 21.09.2022 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса.

За извършеното административно нарушение бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП с номер на нарушението № D9D6AD7540655C73E05301 1F160ACA89.

На следващо място съдът е установил, че актосъставителят и АНО не са събрали

доказателства за собствеността на ППС и лицето, което го е управлявало на 25.02.2023 г., в 07:52 ч., въпреки това, на А. не му е било позволено да напусне територията на страната за осъществяване на превоза, като служителите на ГКПП му заявили, че или следва да заплати компенсаторна такса, или да му съставят АУАН, като А. избрал втория вариант, за да му бъде позволено да напусне територията на страната с цел реализиране на превоза на товара.

Съдът е приел, че актосъставителят, извършващ проверките на ГКПП, не се интересувал кой е управлявал МПС към датата на нарушението, като задължението му било единствено да издаде АУАН на водача, който преминава границата на Република България без значение дали той е управлявал МПС към датата на нарушението.

Предвид на това срещу водача А. на ГКПП О. е бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG11032022/4000/P8-217/11.03.2022 г., от И. П. Т., митнически инспектор в отдел ПТРР, териториална дирекция "ТД Митница Р.", за нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, като същия бил подписан от актосъставителя и един свидетел, след което бил предявен на нарушителя, който го подписал без възражения.

Въз основа на АУАН и изложената в него фактическа обстановка издал обжалваното Наказателно постановление № BG11032022/4000/P8-217/08.09.2022 г., от Директор на Национално тол управление към Агенция "Пътна инфраструктура" - [населено място], с което за нарушение и на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, на А. е наложено административно наказание глоба в размер на 1 800 лв.

Така изложената фактическа обстановка е установена от показанията на свидетелката И. П. Т. и приложените по делото писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, включително АУАН, снимков материал във връзка с установеното нарушение, заповеди за компетентност, справка от ОД МВР-П., доклад и справки от АПИ, справка от НАП, справка от ИТСр свидетелство за регистрация, заявление, квитанция и другите, приобщени по реда на чл. 283 от НПК

С оспореното решение СРС е приел от правна страна, че не се доказва субект на нарушението да е именно А., както и че не е доказано, че на 25.02.2023 г., в 07:52 часа, ППС с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Автотрейд 99“ ЕООД, движило се по път А-3 към км 8+226, включен в обхвата на платената пътна мрежа, е управлявано от него. Съдът е приел, че същия не е бил и собственик на превозното средство и не е наказан в това му качество, а само и единствено като водач на същото. В тази връзка въззивния съд е приел, че авторството на деянието категорично по делото не е доказано. Заклучил е, че това, че А. е бил проверен със същото ППС няколко дни по-късно на ГКПП не е в никой случай достатъчно да се приеме за доказано, че той е бил водач на това ППС и на посочената дата на нарушението три дни по-рано.

От друга страна съдът е направил извод, че наказание е следвало да бъде наложено на действителния водач на МПС, който не е установен. Предвид на изложеното съдът е приел, че не е доказано по категоричен начин авторството на деянието да принадлежи на А.. Заклучил е, че нарушението трябва да е доказано по несъмнен и категоричен начин, за да бъде издадено НП, а в случая по делото липсва доказаност за съпричастност на А. към деянието, поради което СРС е отменил, процесното НП.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

При субсидиарното действие на НПК, въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно,

всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Правилен и напълно обоснован е изводът на въззивния съд, че авторството на деянието е останало недоказано.

Съгласно разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП в приложимата и редакция водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1 800 лв.

В случая липсват констатации водачът да е нарушил това свое задължение на 30.06.2023 г., тъй като превозното средство е било заснето да се движи без заплатена пътна такса на 25.02.2023 г. в 07:52 ч., но липсват каквито и да безспорни доказателства, че именно А. го е управлявал на процесната дата. Безспорно е от доказателствата по делото, че авторството на деянието остава категорично недоказано, поради което липсват основания за ангажирането на административнонаказателната му отговорност на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. По делото не са налице доказателства на 25.02.2023 г. автомобилът да е спиран за проверка от контролните органи на АПИ или установяването по друг начин на водача на автомобила към тази дата. Ето защо настоящата съдебна инстанция намира, че наказващият орган, чиято е доказателствената тежест, не е ангажирал категорични доказателства, установяващи по необходимия несъмнен начин, че именно А. е управлявал ППС-то и на 25.02.2023 г. Фактът дали А. е подписал АУАН без възражения е крайно недостатъчно да бъде установено авторството на извършеното на тази дата нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. След като наказанието е наложено за извършено на 30.06.2023 г. управление на ППС без заплатена пътна такса от водача А., то трябва да бъде доказано, че именно на тази дата той е управлявал автомобила и недоказването на това обстоятелство е основание за отмяна на НП. В тази връзка настоящият състав на касационната инстанция счита, че след като по делото липсва категорична доказаност за съпричастност на А. към деянието, то наказателното постановление въззивния съд обоснова е отменил оспореното НП поради недоказаност на авторството на нарушението.

За пълнота на изложението, настоящият състав на АССГ следва да отбележи, че съгласно разпоредбите на чл. 188, ал. 1 и, ал. 2 от ЗДвП - "собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил

управлението на моторното превозно средство". В случая обаче ответникът не е наказан нито като собственик на превозното средство, нито като представляващ търговеца-собственик, нито като посочено от собственика лице, на което е било предоставено това МПС, както правилно и обосновано е приел и въззивния съд.

На последно място съдът следва да допълни, че е запознат с постановеното решение на СЕС (шести състав) от 21.11.2024 г. по дело С-61/23, в което е преценил, че член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27.09.2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението на предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компесаторна такса“ с фиксиран размер.

По изложените съображения касационната инстанция счита, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна и същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора съдът следва да присъди в полза на ответника своевременно поисканите и доказани разноси в размер на 480 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3930/27.08.2024 г., постановено по АНД № 13339/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 98-ми състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Д. С. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], вх. Г, ет. 4, ап. 78 сумата в размер от 480 (четиристотин и осемдесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове: